

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 232. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369997120/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

hvis man kan bruge Ordet »lokke« overfor den villigste Imødekommenhed — opgav hun ogsaa ham. Bønder og igen Bønder og Valgkredse og Rigsdagsmænd — med alt dette kom hun ingen Vej.

Og hun satte sig hos *Provinserne* og spurgte ham, om han ogsaa troede paa, at Bønderne skulde have og vilde faa hele Magten herhjemme. Det troede *Udlandet*.

Provinserne var et godt Hoved, som havde levet en hel Del med i Kjøbenhavn. Student var han, men Embedseksamen havde han aldrig faaet. Saa havde han slaaet sig paa Journalistik og udfyldte med en skeptisk Humor sin ikke fremtrædende Plads ved Bladet. Han bearbejdede Provinsavisernes ferske Stof uden nogensomhelst Respekt og drak sin Toddy temmelig sent paa Natten i Selskab med Journalistfolkets lette Tropper, som en velsét Kammerat paa Skuespillerkaféerne og Forlystelsesanstalterne.

Han smilede lumsk ved dette Spørgsmaal fra den unge Kones Side:

»Jeg skal sige Dem, Frue«, svarede han med en Mine, som Margrete kunde tyde for hvad hun vilde, »Bønderne regerer allerede alt hvad de kan,

paa Landet naturligvis og især i Sogneraadene; derimod i Byerne og i Embederne og i Bankerne der regerer Højre. Det er saadan fordelt.«

Der var noget i den Tale, som Margrete forstod. Hun havde dunkelt anet, at det forholdt sig saaledes. Hver havde sit: men om det, som Bønderne ejede, brød hun sig ikke en Døjt. Da hun imidlertid her fandt en Mand, som talte et fatteligt og tydeligt Sprog, vilde hun benytte Lejligheden. Og saa kom hun med sit Hovedspørgsmaal:

»Tror De«, sagde hun rask, »at Venstre nogensinde sejrer«.

Provinserne saa højst betuttet ud. Det var Fanden til Fruentimmer til at spørge. Men hun havde nogle nydelige Øjne, og hvorfor skulde man ikke sige dette ærlige og maaske begejstrede Barn Besked, naar det spurgte pænt? Gerner var jo en uforbederlig Idealist og Troende, og rimeligvis var Fruen ligedan. Lidt Fornuft kunde ikke skade. Han rømmede sig, sænkede Stemmen og lagde ud:

»Nej, det tror jeg sandelig ikke — det vil da sige: ikke de Folk, der enten af Fødsel som Bønderne eller af Overbevisning som vi Dannede